

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ТА СВІТОВИХ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ

ст. викладач **Ковальов Б.Л.**, студент гр. Е-01 **Червяцова О.В.**

Актуальним питанням в наш час є економічне зростання розвинутих країн та їх окремих регіонів, що базується на використанні сфери знань і високих технологій. Технопарки – це одна з найбільш вдалих форма такої інтеграції. Ефективність та надзвичайна корисність таких типів вільних економічних зон підтверджується світовою практикою.

Ринок високотехнологічної продукції має такий приблизний розподіл, %: на долю США – 35; на долю Японії – до 25-30; ФРН – до 8; Великобританії – 7; Франції – до 4. На всі інші країни залишається 20 %.

Однією з провідних країн, що зробила найбільший вплив на виникнення технопарків в Україні, а також якій належить сама ідея створення технопарків є США.

Україна з погляду формування та розвитку інноваційної інфраструктури, на жаль, не можна вважати світовим лідером. У розвитку питання технопарків вона керувалась досвідом США та Західної Європи, тому основні елементи, що використовуються, є схожими, проте існують принципові відмінності, зумовлені радянським періодом розвитку науки в країні.

Сьогодні існує відома «Силіконова Долина», яка є високотехнологічним регіоном; понад 140 технопарків в США; більше 260 в європейській інноваційній структурі. В Китаї вже декілька років успішно працюють три українсько-китайські технопарки. Франція є піонером серед західноєвропейських країн у сфері створення технопарків. В усьому світі технопарки отримують вагомі кошти від уряду влади для подальшого розвитку.

В Німеччині гроші, вкладені державою в технопарки чи бізнес-інкубатори, повертаються через нові робочі місця. Програми будівництва технопарків і технополісів здійснюються в Таїланді, Індонезії, Філіппінах, Малайзії. У технічні мегаполіси перетворюються Японія й Австралія.

Перші технологічні парки в Україні були створені у 2000 році з ініціативи НАН України. Тоді державою було надано спеціальні умови, які полягали в одній податковій пільзі (звільнення від сплати мита) і цільових субсидіях (перерахування нарахованих в загальному порядку податку на прибуток і ПДВ на спеціальні рахунки з подальшим цільовим використанням виключно на науково-технічну та інноваційну діяльність). В таблиці 1 наведено основні показники діяльності технологічних парків.

Таблиця 1 – Діяльність українських технопарків, 2000-2010 рр.

№ п.п	Технопарк	Обсяг реалізованої інноваційної продукції, млн грн	Дата реєстрації
1	«Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка» (м. Київ)	406	червень 2001
2	«Інститут електрозварювання ім. Є. О. Патона» (м. Київ)	8792	липень 2000
3	«Інститут монокристалів» (м. Харків)	2957	липень 2000
4	«Вуглемаш» (м. Донецьк)	54	листопад 2001
5	«Інститут технічної теплофізики» (м. Київ)	5	вересень 2002
6	«Київська політехніка» (м. Київ)	30	червень 2003
7	«Інтелектуальні інформаційні технології» (м. Київ)	**	грудень 2003
8	«Укрінфотех» (м. Київ)	14	листопад 2002
9	«Агротехнопарк» (м. Київ)	**	жовтень 2007
10	«Еко-Україна» (м. Донецьк)		- *
11	«Наукові і навчальні прилади» (м. Суми)		- *
12	«Текстиль» (м. Херсон)	**	грудень 2007
13	«Ресурси Донбасу» (м. Донецьк)		- *
14	«Український мікробіологічний центр синтезу та новітніх технологій» (УМБЦЕНТ) (м. Одеса)		- *
15	«Яворів» (Львівська область)	1,5	серпень 2007
16	«Машинобудівні технології» (м. Дніпропетровськ)	**	листопад 2008

Різні дослідники виділяють такі основні проблеми діяльності технологічних парків України: повільно виконуються інвестиційні зобов'язання, передбачені договорами (контрактами) між окремими суб'єктами підприємницької діяльності та органами місцевого самоврядування; не спостерігається належного ефекту від діяльності СЕЗ зовнішньоторговельного типу (передусім це стосується їх впливу на зростання обсягів перевезень експортно-імпорتنних вантажів та надання відповідних послуг); недосконалим залишається рівень методичного забезпечення підготовки та оцінки інвестиційних проєктів та бізнес-планів на стадії їх опрацювання та затвердження; відсутній окремий бухгалтерський та податковий облік структурних підрозділів діючих підприємств, що реалізують інвестиційні проєкти;

На жаль, в Україні технопарками оголошуються підприємства, в яких працюють десятки і більше людей, використовуючи вже досить розроблені й налагоджені технології. Проте у надрах деяких науково-дослідних інститутів трапляються по-підприємницькому налаштовані люди, які прагнуть розпочати бізнес, побудований на науковому досвіді.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 37-39.